

ENTREVISTA A...

xements de l'arquitecte tècnic li permeten dominar-los tots?

Pretenir que algú domini tots aquests elements és força absurd. Si tenim en compte que la carrera d'arquitecte tècnic, ara per ara, té una durada de 4 anys, absolutament dedicats a estudiar construcció, ens n'adonarem que és possible adquirir coneixements generalistes però mai d'especialitat. Un tècnic de l'arquitectura és un professional que, tenint uns coneixements molt amplis, molt generalistes, sobre la construcció, es pot especialitzar en branques molt concretes. Fins al punt que molts companys nostres treballen en àrees tan diverses com la d'instal·lacions, organització d'obra, control de qualitat i execució, control econòmic, o decoració. Cadascú segons les seves aptituds, formació o circumstàncies s'especialitza en uns temes o en uns altres.

Quin espai ocupa l'arquitecte tècnic en el sector de la construcció?

Tenint en compte aquest concepte generalista de l'arquitecte tècnic, a nosaltres ens passa una mica com al metge de medicina general: hem de saber de tot. Quan un intervé en una direcció d'obra no pot permetre's el luxe d'entendre d'una cosa i no entendre d'una altra: de ser un expert —posem el cas— en aire condicionat, i no entendre de costos o de formigons. Això és el que s'intenta inculcar en la formació dels arquitectes tècnics. Pretenem omplir l'espai que queda entre l'usuari, el promotor i el constructor, fem d'enllaç entre uns i altres.

Tornant a la Llei d'Atribucions, com ha previst aquesta Llei el paper que representa l'Arquitecte Tècnic dins d'una obra?

Si analitzem a fons la nostra actuació, veiem que precisament l'àrea més important per definició és la d'executar, la de fer. I això comporta una sèrie de dificultats. Imagina't un arquitecte, projectista capficat amb el disseny, amb els colors, amb les formes; imagina-te'l, doncs, dirigint una obra a nivell d'indicar a un peó que munti una barana de protecció per qüestions de seguretat. És aquí on cal aquesta persona que executa la idea o el projecte. I aquesta persona és, precisament, el Tècnic o digues-li com vulguis. Ara, tal com ens reconeix la Llei d'Atribucions, nosaltres ja no hem de dependre de cap altre professional per projectar o dirigir dintre les nostres competències.

Un altre aspecte important d'aquesta Llei és que ens permet projectar obra nova o bé obra de reforma sense entrar en allò que la Llei en diu "projecte arquitectònic". La Llei no fa més que refermar l'autosufi-

ciència professional adquirida des de ja fa temps. Adapta el dret al fet.

L'aparellador o arquitecte tècnic és un "exemplar" de professional que només existeix al nostre país. Com està previst que s'emmarqui aquesta activitat professional de cara a la Comunitat Econòmica Europea?

És cert que d'aparelladors només en tenim a Espanya, i cal esperar que d'aquí als pocs anys que ens queden per entrar plenament a la CEE la nostra activitat professional estigui homologada a l'exterior. El com, encara no està definit, i això ens preocupa molt. És l'origen de l'enrenou que ara s'està engendrant entre Arquitectes i Aparelladors. Nosaltres sabem que la societat ens necessita i que molts companys nostres estan treballant pels seus coneixements més que no pas per la seva titulació. Es fa difícil avançar en aquests temes i preveure què passarà d'aquí a 4 o 5 anys.

El Col·legi com a institució, sembla que ha entrat en una dinàmica de fer coses, de posar en contacte els col·legiats entre si i també amb altres sectors de la societat. A què obeeix aquest fet?

Un Col·legi professional com el nostre pot funcionar a nivells de "ralenti", pot quasi "hivernar", limitar-se exclusivament a tasques administratives. Nosaltres pensem que no n'hi ha prou amb això. Volem anar molt més enllà. D'aquí ve que muntem centres com el Centre Col·legial d'Informàtica, o que participem en activitats ciutadanes, d'aquí i d'arreu de les comarques gironines, o que fem publicacions relacionades amb la construcció. Intentem estar immer-

sos en qualsevol qüestió que sigui positiva per al nostre sector i interrelacionar-nos al màxim.

Un exemple d'això seria l'actual gestió per signar un conveni amb la Universitat Politècnica de Catalunya, per donar una formació molt més àmplia i completa als nostres col·legiats, que faci possible el reciclatge professional.

Precisament, ara a la Politècnica s'hi estan fent uns cursos de postgrau, quin ha estat la resposta?

La resposta ha estat meravellosa. Aquests primers cursos de Càlcul Estructural i Taxació de Béns, han cobert les seves places pràcticament amb col·legiats nostres. L'únic que ens toca ara és ésser-hi i respondre.

Dels projectes de futur que s'ha plantejat el vostre col·lectiu n'hi ha un que ja és una realitat: el Centre Col·legial d'Informàtica. Com va sorgir la idea d'aquest projecte?

El Centre Col·legial d'Informàtica va sorgir a partir de l'intent i la voluntat de recollir i assimilar l'esforç que una gran part del col·lectiu ja estava fent. Es tractava només d'ordenar-lo i canalitzar-lo a través del Col·legi. El C.C.I. pretén només donar a la gent que busca una resposta ràpida a la renovació de la seva actuació professional, la possibilitat de gaudir d'un complet equip informàtic, d'un espai per treballar, d'una sèrie de persones preparades que els ensenyaran i d'un ampli ventall de programes de software que farà que la seva feina sigui més lleugera i interessant. A part de l'estalvi econòmic que això suposa... també cal tenir en compte que a nivell personal